

[Formanden.]

lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, anser jeg Samtykket til Valgets Foretagelse for givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om fortsat Udstedelse af 10- og 5-aarige Statsobligationer, 2-aarige Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

Valgt blev: *Jensen-Broby, Himmelstrup, Hans Pinstrup, Rasmussen (Gylling), Bertel Dahlgaard, V. Buhl, Fr. Dalgaard, H. C. Hansen, Poul Hansen (Kalundborg), Gustav Pedersen, Aksel Møller, Victor Larsen, Boeck-Hansen, Nørhønd og Mikkelsen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2665; Fremlæggelsen findes i Tidenden Sp. 425).

Sagen sættes til Forhandling.

Hans Hedtoft: Det vil være naturligt ved Indgangen til Vinterens politiske Arbejde at kaste et Blik ud over Valgkampen forud for Valget den 30. Oktober. Det er næppe nogen Hemmelighed, at vi fra Socialdemokratiets Side ikke er udelt tilfredse med Valget, og ingen kan vel derfor undre sig over, at vi har en og anden Bemærkning at gøre til den Kampagne, der paa to Fronter var rettet imod os før Valget.

Vi gik til Valg uden paa noget Punkt at ville løbe fra vort Medansvar for den hidtil førte Politik. Denne loyale Holdning, som desværre ikke blev fuldt gengældt fra alle de andre Partier, fortolkedes uden Tvivl af mange Vælgere saaledes, at Socialdemokratiet ikke alene havde haft Ansvar for, men ogsaa den fulde Indflydelse paa de politiske Handlinger under og efter Besættelsen, og da jo ikke alle disse Handlinger har været i Overensstemmelse med den socialdemokratiske Opfattelse, har man tvivlet paa vor gode Vilje, saa meget mere som der jo under Valgkampen var Kræfter nok, som var mere end villige til at hjælpe en saadan Tvivl paa Vej.

Vi havde den Opfattelse, at Valget maatte dreje sig om Fremtiden, og vi fremlagde derfor for Vælgerne et udførligt Program, der paa den ene Side tog Hensyn til de Forandringer, som herhjemme og ude i Verden er sket under Krigen, og paa den anden Side var en Forlængelse af Linierne for 1930ernes økonomiske og sociale Politik. Vi foreslog den sociale Lovgivning forbedret og udbygget paa en Række Punkter. Vi fremlagde Planer for en konstruktiv økonomisk Politik, hvis to Hovedhjørneste var Fremme af Produktionen og øget Hensyn-tagen til samfundsmæssige Synspunkter, og herunder søgte vi at anvise nye Veje til Frigørelse af det arbejdende Folk fra Kapitalmagtens Overgreb og Udbytning og til Frigørelse ogsaa af Lønarbejdernes Initiativ og Foretagsomhed. Vi var ene om at forelægge et konstruktivt Program. Valgkampens Paradoks var dette, at der var 7 Partier, men kun eet Program, og det var vort. Med den nyomvendtes hellige Iver gik Kommunisterne ind for dette Program, endog i den stærke Form, at de erklærede, at Garantien for vort Programs Gennemførelse fik man ved at stemme kommunistisk. Nu har de kommunistiske Vælgere Anledning til at overveje, hvad denne Garanti var værd.

Ogsaa fra de borgerlige Partier førte man en fanatisk Agitation mod vort Program: Man fylkede sig om Socialistforskrækkelsens flossede Fane, og man sparede hverken paa Demagogi eller Perfidi. Der blev lagt op allerede ved Programmets Offentliggørelse, og derefter gik Rummelen videre. „Større Kølleslag mod det danske Folks Frihed er aldrig præsteret,“ erklærede „Aalborg Amtstidende“, skønt Tyskerne endnu knap og nap var ude af Landet. „Her lades alt Haab ude,“ sagde „Aarhus Stiftstidende“, medens det radikale „Middelfart Venstreblad“ svang sig op til at tale om os i Forbindelse med „nazistisk Smitte“. Dermed var den hylende falske Melodi anslaaet, som man fra alle Sider sang videre paa Valgkampen igennem. Om denne negative Forvanskingskampagne kunde de borgerlige Partier enes — de havde overhovedet deres Styrke i det, de ikke vilde —, derimod var det mindre bevidnt med Enigheden om den positive Politik.

De Radikale og de Konservative skændtes om Forsvaret akkurat som i gamle Dage, og Venstre og de Konservative skændtes om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ogsaa nøjagtig som i gamle Dage. Venstres Talere søgte at vinde Stemmer paa, at de ikke vilde Bengangsbeskatning, ikke vilde Restriktioner og ikke vilde Kontrol, og den